

KOLEKTYVINIS DARBAS

LIETUVOS KOMUNISTŲ PARTIJOS ANYKŠČIŲ RAJONO KOMITETO
IR RAJONO DARBO ŽMONIŲ DEPUTATŲ TARYBOS ORGANAS

Eina nuo 1948 m.

Nr. 20 (1003)

Anykščiai, 1959 m. kovo mėn. 5 d. Kaina 15 kap.

IŠAUGINTI VISĄ PRIEAUGLĮ

Triukšmingas sekmadienis turgus. Viena po kitos rikiuojasi vežimų eilės, o pačiame centre stovi keletas sunkvežimių. Štai prie vienos mašinos vyksta derybos. Moterėlė jau kelintą kartą kyla veršelj ir kiekvieną kartą prideda po penkis rublius.

— Savaitinis... nebus ir 20 kg mėsos, — derasi ji.

Pagaliau veršis nupirkta, o už valandos ta pati moterėlė neša parduoti veršio kailį.

Kiekvieną turgaus dieną parduodama po keliolika veršelių. Parduodama, ir tą pačią dieną papiaunama. O juk kitą pavasarį iš tokio veršio būtų geras jautukas ir svertų ne dvidešimt, o pusantro šimto kilogramų.

Ar nežino kolūkių valdybos, kad kolūkiečiai išparduoda prieauglį?

— Žino, mums ir mašiną nuvežti veršelius į turgų davė, — sakė Puškino vardo kolūkio kolūkietis, atvežęs parduoti juodmargį veršiuką.

Tuo tarpu Puškino vardo kolūkyje 100 ha naudmenų turima vos po 5 karves.

Vykdamas septynmečio planą, reikia didinti galvijų bandą, gerinti jos veislę. Šiame kolūkyje iš karvės pernai gau-

ta tik 949 kg pieno. Reiškia, laikomos neproduktyvios karvės. Karvių maža ir prieauglio fermoje maža. Gi norint septynmečio pabaigoje pagaminti 570—600 centnerių pieno, reikia atrinkti geras karves. O iš kur atrinksi, jei ferma maža, o iš kolūkiečių veršeliai neperkami? Ar pagalvoja Puškino vardo kolūkio vadovai, kad nekontraktuodami prieauglio, jie sunkiai, labai sunkiai vykdydys septynmečio užduotis?

Su veršeliais vežimuose galima sutikti turguje „Aušros“, „Skiemonių“, „Tarybinės žemės“ kolūkių kolūkiečius.

Ir kaip tik visi šie kolūkiai turi mažai karvių, atsilieka pieno ir mėsos gamyboje.

Beveik kiekviename turguje galima sutikti rajono žemės ūkio inspekcijos darbuotojus. Tačiau ir jie nieko nedaro, kad išaiškintų kolūkiečiams, kokį jie daro nuostolį sau ir kolūkiams, švaistydami prieauglį.

Kolūkių valdybos turi padaryti viską, kad gaunamas prieauglis liktų kolūkyje. Tik tada mes sugebėsime reikiamai vykdyti septynmečio uždavinius, gaminsime daugiau mėsos ir pieno.

VAKARAS RINKĖJAMS

Sekmadienį Trumbatiškio kultūros namų saviveiklininkai su-ruošė „Kelias į komunizmą“ kolūkio rinkėjams vakarą. LKP rajono komiteto instruktorius Repėčka skaitė paskaitą apie tarybinę rinkimų sistemą. Po to buvo

aptarta knyga „Tarybinio jaunolio elgesio kultūra“. Jaunuolio elgesio klausimus plačiai išnagrinėjo kalbėję aptarime Genius Strazdas ir Vladas Stankevičiūtė.

T. Algūnas

Merginos! Jūsų laukia komjaunimo kelialapiai!

Mūsų šalies komjaunuolai ir jaunimas su dideliu pakilimu ėmėsi vykdyti partijos nurodytą uždavinį — atgavinti amžiais be naudos užsigulėjusias stepes. Šį garbingą uždavinį patikėjusi lenininiam komjaunimui, partija neapsivylė. Mūsų šauniojo komjaunimo ir jaunimo dėka šiandien gaunama papildomai milijonai tonų kviečių. Tačiau dar reikia daug darbo, daug jaunatviškos energijos, kad galutinai paklustų tarybiniam žmogui

amžiais nenaudoti žemės plotai. Partija vėl kreipiasi į visas Tarybų Sąjungos komjaunuoles ir jaunuoles, kviesdama vyksti į plėšinius, į didingas komunizmo statybas.

Rajono komjaunuolės ir jaunuolės! Karštai atsiliėpkime į partijos kvietimą. Vykime galutinai užkariauti plėšinius!

K. PULKAUNINKAS
LLKJS Anykščių rajono
komiteto sekretorius

ANYKŠTĖNAI PAGERBĖ SAVO ŽEMĖS SŪNAUS ATMINIMĄ Iškilmingas minėjimas

Sventiškai atrodė J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos salė kovo antrosios vakare. Scenos gilumoje, raudono audklo fone, baltavo anykštėno skulptoriaus Kazio Varno nupildytas J. Biliūno biustas. Ant sienos kabėjo gražiai papuoštas stendas, kurio nuotraukos vaizdavo mylimo rašytojo gyvenimą ir visuomeninę veiklą. Erdvi salė vos sutalpino susirinkusius žmones. Čia atėjo darbininkai, tarnautojai ir moksleiviai pažymėti J. Biliūno 89-ąsias gimimo metines.

Trumpu įžanginiu žodžiu iškilmingą minėjimą pradėjo rajono vykdomojo komiteto pirmininkas drg. Ramanauskas.

— Praeina metai, — sakė jis, — bet Jono Biliūno vardas mums pasilieka brangus, nes rašytojas buvo vienas iš pirmųjų kovotojų už liaudies laisvę.

Pranešimą „Jono Biliūno gyvenimas ir kūryba“ skaitė

J. Biliūno vardo vidurinėje mokykloje

Pagal LTSR Svetimo ministerijos nutarimą kovo trečioji Jono Biliūno vardu pavadintoje Anykščių vidurinėje mokykloje paskelbta nedarbo diena. Tą dieną moksleivių ir mokytojų kolektyvas aplankė J. Biliūno kapą ir prie paminklo padėjo vainikus. Kartu su vietos moksleiviais dalyvavo ir svečiai: Rokiškio, Viešintų, Skiemonių, Svėdasų ir Debeikių vidurinių mokyklų auklėtiniai. Čia moksleivės padėklavo J. Biliūno testamentą „Kad numirsiu, man' pakaskit...“ ir A. Venclovos eilėraštį „Prie J. Biliūno kapo Zakopanėje“.

Po to iškilmingas J. Biliūno 80-tųjų gimimo metinių minėjimas įvyko mokykloje. Pranešimą apie rašytojo gyvenimą ir kūrybą skaitė abiturientė Baniūnaitė. Pažangiausius ir aktyviausius visuomenininkus - abiturientus mokyklos vadovybė apdovanojo specialiais Pagyrimo raštais.

Vakare įvyko abiturientų šventė — šimtadienis. Buvo įdomi meninė dalis. Abiturientai įteikė tradicinį mokyklos raktą dešimties klasių moksleiviams.

ČIA RINKĖJAI mielai lankosi

Kiekvieną vakarą Burbiškio rinkiminės apygardos Nr. 20 agitpunkto durys atviros. Nors ir pavargsta kolūkiečiai per dieną prie darbų, tačiau į agitpunktą užsukti niekada nepamiršta. Vieni iš jų ateina pasiskaityti naujų laikraščių, išsiaiškinti rūpimą klausimą, kiti — pažaisti šachmatais, pasižiūrėti televizijos laidų. Budintis asmuo atsako į juos dominančius klausimus, supažindina su

rajo vykdomojo komiteto pirmininko pavažuotojas drg. Zulonas. Greta žinomų rašytojo biografijos faktų, pranešėjas papasakojo daug įdomių senųjų anykštėnų atsiminimų apie mūsų mylimą J. Biliūną. Jis nurodė rašytojo kūrybinių visuomeninę ir literatūrinę reikšmę.

J. Biliūno vardu pavadintos vidurinės mokyklos ir miesto kultūros namų savi-

veiklininkai atliko turiningą programą. Moksleivės paskaitė atmintinai J. Biliūno apsakymus „Laimės žiburys“, „Kliudžiau“, padėklavo eilėraštį „Draugams“. Savo kūrybos eilėraštį, skirtą J. Biliūnui, skaitė jaunoji literatė A. Žasinaitė. Mokyklos choras padainavo naujai išmoktas dainas. Kultūros namų tautinių šokių ratelis pasirodė įdomius šokius.

Prie Liudiškių piliakalnio.

Iz. Girčio nuotr.

NIŪRONYSE

Gerbia savo žemiečio rašytojo atminimą J. Biliūno vardo kolūkio nariai. Rašytojo gimtajame name įvyko kolūkiečių susirinkimas. Pranešimą skaitė mokytojas D. Kazlauskas.

Kovo trečiąją dieną prie namo, kuriame gimė rašytojas, buvo prikelta memorialinė lenta. Ant jos parašyta: „ŠIUOSE NAMUOSE 1879 M. KOVO 3 D. GIMĖ IR AUGO MŪSŲ RAŠYTOJAS JONAS BILIŪNAS“.

Šia proga įvykusiame minėjime kalbėjo kolūkio pirmininkas drg. Ilčiukas, J. Biliūno vardo vidurinės mokyklos direktorius drg. Vingrys, moksleivis drg. Gogelis.

Įvykę J. Biliūno 80-ųjų gimimo metinių minėjimai parodė, kad anykštėnai šventai gerbia ir saugo savo žemės sūnaus, kovotojo dėl liaudies laimės atminimą. Didelių žmonių vardai nemiršta!

(„K. d.“ inf.)

dirbėjo agitatoriai A. Sriubas, T. Blažytė.

Turiningas agitkolektyvo darbo planas. Nors iki rinkimų beliko tik pusė mėnesio, tačiau čia dar bus surengtas jaunojo rinkėjo vakaras, perskaityta keletas paskaitų.

Daug vietos agitaciniam darbui paskirta kolūkio valdybos ir partinės organizacijos leidžiamame sienlaikraštyje „Artojas“. Jame plačiai nušviestas agitpunkto darbas, o taip pat ir kolūkio laimėjimai, pasiekti per pastaruosius metus. V. VITKONAS

JAIS PASITIKI DARBO ŽMONĖS

NUOŠIRDI GYDYTOJA

1948 metų vasarą Ukmergės gimnazijos abiturientė Elena Adamonytė su atestatu rankose ir virpančia iš susijaudinimo širdimi atvyko į Vilniaus Valstybinio Universiteto medicinos fakultetą, toirtai pasiryžusi tapti gydytoja.

Netruko prabėgti šešeri studijų metai, ir 1954 metais Elena su pagyrimu baigia medicinos fakultetą.

Ir štai jaunoji specialistė atvyksta dirbti į Anykščių rajoninę ligoninę.

Dabar ji pati šypsodamasi prisimena, kokios sunkios ir jaudinančios buvo pirmosios savarankiško darbo dienos. Būdavo atveju, kai žmonės, pamatę kabinete jauną gydytoją, suabejodavo ir dažnai kreipdavosi ne pas ją, o pas vyresnius specialistus. Bet tai gydytojos nenugąsdino. Ji stengėsi, iš visos širdies dirbo, pritaikydama visas studijų metais gautas žinias, studijuodavo naujausią medicinos literatūrą, stebėdavo ir mokydavosi iš vyresnių draugų darbo. Meilė savo specialybei, didelis ryžtas ir nuoširdus draugiškumas nugalėjo ir išsklaidė „nepasitikinčių“ pacientų mintis. Šiandien ne vienas žmogus, kuris lankėsi gydytojos Adamonytės darbo kabinete, apie ją su pagarba ir dėkingumu kalba, kaip apie gabią savo specialybės žinovę, nuoširdų ir malonų žmogų. Nepriekaištingas ir savalaikis medicininės pagalbos suteikimas grąžino sveikatą ir jėgas daugeliui ligonių.

Būtų neteisinga galvoti apie drg. Adamonytę, kaip vien tik apie medicinos dar-

buotoją. Ji dar studijų metais pamėgo idomų ir naudingą visuomeninį darbą, todėl ir dabar nuo jo nesišalina. Rajono darbo žmonės dažnai ją mato skaitant paskaitas sveikatos apsaugos klausimais, tikrinant mokinių sveikatą rajono mokyklose. Nemaža nuveikė jaunoji gydytoja ir vadovaudama Raudonojo Kryžiaus draugijai.

— Nuoširdi, maloni ir draugiška, — taip kalba apie savo bendradarbę Anykščių rajoninės ligoninės ir poliklinikos tarnautojai, taip charakterizuoja ją ir visas gausus rajono medicinos darbuotojų kolektyvas. Todėl rajono medicinos darbuotojų profsąjungos susirinkimas drg. Adamonytę vieningai pasiūlė kandidatui į rajono Darbo žmonių deputatų tarybos deputatus Anykščių miesto rinkiminėje apygardoje Nr. 1.

Z. MIKSYS

Su vaikystės draugais

Kai „Tarybų Lietuvos“ klubo skaltyklos vedėja Palma Adamonytė su saviuoklininkais atsilankė Andriūniškyje, gimtojo Ramaškonų kaimo jaunimas apspito ją ir ėmė įkalbinėti:

— Grįžk, Palmute, į gimtinę. Ir mes norime saviuoklos vakarus organizuoti.

— O mes neiešime, — spyrėsi „Tarybų Lietuvos“ jaunuoliai ir merginos.

Norėjosi, labai norėjosi Palmai dirbti gimtajame kolūkyje. Bet nieko nepadarysi. Pareigos lieka pareigos. Ir „Tarybų Lietuvos“ kolūkio skaltykloje darbo pakanka. Neseniai čia dirba Palma, bet kolūkio saviuoklininkai jau plačiai žinomi.

O štai ramaškoniečiams kažkas nesiklūjoja, ir gana. Ir ne tik jiems. Daugelio kultūrinių įstaigų darbuotojai aimanuoja, kad sunku įtraukti jaunimą į saviuoklą. O Palmą — nesunku. Pradeda ji visuomet nuo smulkmenų. Pradžiai ir šokio vakaro su paskaitėle užtenka. O kai jaunimas išsijudina, tada ir stambų veiklą galima scenai paruošti.

Būtų gera darbuotis Ramaškonų apylinkėje su vaikystės draugais...

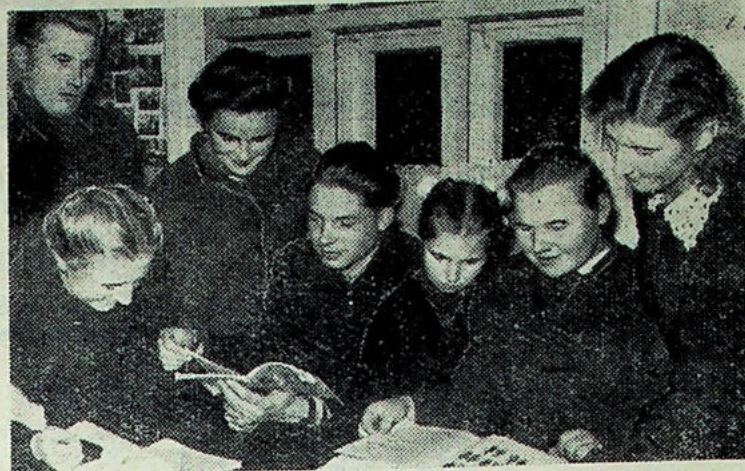
Nedaug laiko praėjo nuo Palmos susitikimo su ramaškoniečiais. Ir štai ją pasiekė netikėta žinia. Ramaškonų apylinkės Pavarių kaimo žemdirbiai pasiūlė ją savo kandidatui į apylinkės tarybos deputatus.

— Tik grįžk į Ramaškonis. Darbo atsiras, — pareiškė jie jaunajai savo kandidatei.

Rinkėjų priesakas — kandidatai šventas. Palma grįš į gimtąjį kolūkį.

Nuotraukoje: prieš atsisveikinant. Palma Adamonytė (trečioji iš kairės) paskutinį kartą padeda parinkti „Tarybų Lietuvos“ kolūkio saviuoklininkams pjusę.

P. Salčio tekstas ir nuotr.

Mokytoja - visuomenininkė

Sunkus ir vargingas buvo Kazlauskų šeimos gyvenimas buržuazijos valdymo metais. Nors nedidelė buvo bežemio valstiečio šeimynėlė, bet vis dėlto dažnai tekdavo sėdėti be duonos karnio. Su gailėsčiu ir neramumu vakarais tėvai žiūrėdavo į miegančią išblyškusią, menkutę Janytę, galvodami apie jos ateitį, jaudindamiesi dėl jos sunkaus gyvenimo kelio.

Be reikalo dūsavo ir sielvartavo Kazlauskai. Tary-

bų valdžia, šviesi Tarybinės Konstitucijos saulė, nušvitusi Lietuvos padangėje, darbo žmonėms atvėrė duris į naują, šviesų ir laimingą gyvenimą, o bežemio valstiečio dukrai Janinai — į mokslą. 1952 metais Janina baigia Rokiškio II-ją vidurinę mokyklą ir pasirenka mokytojos specialybę. Vilniaus Valstybiniame pedagoginiame institute ji studijuoja anglų kalbą. Sėkmingai baigusi institutą, 1957 metais atvyksta dirbti į Svėdasų vidurinę mokyklą.

Ryžto ugnelė degančia širdimi, komjaunuolė įsijungia į mokomąjį-auklėjamąjį darbą, kiekvieną kartą kruopščiai ir atidžiai ruošiasi pamokoms. Tiesa, kartais trūksta

jai metodinės praktikos, pedagoginio darbo žinių, bet Kazlauskaitė nenuleidžia rankų. Greitai ją, kaip puikią mokytoją ir auklėtoją, pamilsta visi moksleiviai ir mokytojų kolektyvas. Mokytojų pirminės komjaunimo organizacijos susirinkime ji iškeliaama sekretoriaus pavaduotoju, jai patikimos atsakingos mokyklos pedagoginio kabineto vedėjos pareigos. Atrodytų, jog jaunai mokytojai darbo ir visuomeninių pareigų labai daug. Tačiau ji visur suspėja, viską atlieka laiku ir su dideliu noru. Dirbdama VIIa klasės vadovu, ji apsilanko pas moksleivių tėvus, pasikalba apie savo auklėtinių pažangumą ir auklėjimą. Svėdasų miestelio ir aplinkinių kolūkių kolūkiečiai visada laukia

mokytojos Kazlauskaitės įdomių paskaitų ir pranešimų. Gerbia ir mėgsta mokytoją ir jaunimas, su kuriuo Janina glaudžiai bendradarbiauja, aktyviai dalyvauja jo gyvenime.

Todėl, kai Mičiurino vardo kolūkyje vyko susirinkimas, skirtas kandidatų į rajono tarybos deputatus pasiūlymui, mičiuriniečiai pasiūlė savo kandidatą mokytoją Janiną Kazlauskaitę.

M. ZENĖNAS

Ataskaitos ir rinkimai kolūkiuose

REZULTATUS SUVEDUS

„Tarybų Lietuvos“ kolūkio žemdirbiai susumavo praėjusių metų rezultatus. Padarytas geras žingsnis pirmyn pleno ir mėsos gamyboje. Pakilo ir darbadlenio vertė. Kolūkiečiai gauti po 2,3 kg grūdų.

Kolūkio pirmininkas drg. Zbarskas ragino kolūkiečius kelti darbo našumą, stengtis, kad pirmieji septynmečio metal atneštų daugiau gėrybių.

Kalbėje kolūkiečiai griežtai kritikavo tuos, kurie naudoja visomis kolūkiečių teisėmis, bet gamyboje nedalyvauja. Štai kolūketė Simonavičienė vengia darbo, o jei ir pasirodo, tai ieško lengvo darbo, eina ten, kur pelningiau atlyginama.

Yra dar kolūkiečių, kurie nesaugo kolūkio pasėlių, juos nugano asmeniniai gyvūnėliai, o paskul dejuoja, kad neturtingas darbadlenis. Šias negeroves reikia išgyvendinti.

Susirinkime kalbėjo „Draugystės“ kolūkio pirmininkas kandidatas į rajono DZD Tarybos deputatus drg. Smertjevas.

Jis davė visą eilę vertingų patarimų kolūkio ekonomikos vystymo klausimais.

B. LAPAS

Ar jau pavasaris?

Meteorologai kovo 1 dieną skaito pavasario pradžią, nes kovas, balandis ir gegužis yra pavasario mėnesiai. Astronomų kalendorius kitoks. Jų pavasaris prasideda kovo 21—22 d., kai diena susilygina su naktimi.

Tačiau gamtoje pavasaris prasideda ne būtinai kovo 1 arba 22 d. d. Įvairiais metais jis ateina tai anksčiau, tai vėliau. Gamtos stebėtojai pavasario pradžią sieja su ta diena, kada laukuose pasirodo žemėvalkos, parskrenda koval, vyturiai, varnėnai, klevuose ir beržuose pradeda sula tekėti, ima žydėti lazdynai, alksniai ir šalpusnys.

Šiais metais koval, pirmieji pavasario pranašai, Kauno apylinkėse buvo pastebėti vasario

21 d., vyturiai — vasario 26 d., o varnėnai — vasario 28 d. Taigi šiais metais pirmieji pavasario pranašai pasirodė labai anksti. Be to, ir oro temperatūra vasario 26 d. pakilo virš nulio. Visa tai rodo, kad pavasaris tikrai prasidėjo, kai tuo tarpu normaliais metais jis prasideda tik kovo 18 dieną.

Aplamai, vasaris, kaip ir buvo numatyta, palyginus su normaliais metais, buvo šiltas, tačiau labai nepastovus. Oro temperatūra nakties metu vasario 2—3 ir 13—16 d. d. buvo nukritusi iki 11—14 laipsnių šalčio, o vasario 16—21 ir 24—28 d. d. buvo pakilusi net iki 3—6 laipsnių šilumos. Be to, vasario 20—21 d. d. naktį praužė stipri audra su sniego pūgomis, stipriais vė-

jais, vietomis net su perkūnija ir žaibais.

Na, o koks gą bus kovas? Šių metų kovas numatomas šaltas ir debesuotas, protarpiais sniegas ir lietus. Rytais vietomis rūkas. Vėjai šiaurės vakarų ir vakarų, stiprūs. Oro temperatūra bus nepastovi. Pirmoje ir antroje mėnesio pusėje numatomos bangos iki 8—12 laipsnių šalčio su sniegu ir lietumi, o po jų seks atšilimas iki 5—8 laipsnių šilumos. Mėnesio pabaigoje pasisuks pietų-vakarų šilti vėjai, oro temperatūra pakils iki 8—12 laipsnių šilumos ir prasidės tikras pavasaris.

Taigi šių metų anksti prasidėjęs pavasaris bus apgaulingas ir nepastovus, o anksti parskridusiems paukšteliams vargingas ir žiaurus.

VI. KATEIVA
Agrometeorologas

Kur plūgai, kur pakinktai?

Galvūs pavasariški vėjai skraidina laukais. Artinasi žiemos pabaiga. Bet „Diktaro“ kolūkio kontoroje neįsivaikoma pagyvėjimo.

— Kur gauti kalvį? — po senovei dejuoja kolūkio pirmininkas drg. Sakalauskas.

Dejuoja, bet neieško. Dalis plūgų, kultivatorių ir akėčių suversta prie kalvės rūdija. Kita dalis išmėtyta po laukininkystės brigadas. Patys brigadininkai nežino, kiek jų turi. Negi kolūkyje nėra žmonių, kurie mokėtų akėtvirbalį nukalti ar noragą pašmailinti?

Netvarkomi ir pakinktai. Vaziuojamiems pavalkams trūksta ievų, nepakanka vadielių. Kolūkyje nestinga žmonių, kurie moka taisyti pakinktus, sukli virves, bet šio darbo kol kas niekas nedirba.

Nesirūpinama technikos remontu. Jau senokai traktorius „DT-54“ sugadintas. Bet iki šiolei kolūkio vadovai nesikreipė į RTS.

Ar neprireiks sėjos metu kolūkiečiams lakstyti ir klausinėti vienas kito?

— Kur plūgai? Kur pakinktai?

S. Silainis

RAJONO DŽD TARYBOS IV ŠAUKIMO IX SESIJA

„Pergalės“ kinoteatro salėje įvyko rajono DŽD Tarybos ketvirtosios šaukimo devintoji sesija. Dalyvaujantieji sesijoje deputatai ir svečiai iš klausė rajono vykdomojo komiteto ataskaitą bei patvirtino rajono biudžetą 1959 metams.

Pranešimą apie rajono vykdomojo komiteto darbą 1958 metais padarė rajono vykdomojo komiteto pirmininkas, deputatas A. Ramanauskas. Pranešėjas remdamasis konkrečiais duomenimis ir faktais, apibendrinamas juos, sesijos dalyviams papasakojo, ką gero pasiekė per 1958 ukinis metus rajono kolūkiai, didindami gyvulininkystės produktų gamybą, keldami laukų derlingumą, kovodami už tvirtos pašarų bazės sudarymą, stiprindami kolūkių ekonomiką. O rajono žemdirbiai per praėjusius metus iš tiesų puikiai, iš peties padirbėjo. 1958 m. rajone 100 ha žemės naudmenų pagaminta 24,2 cnt mėsos, 100 ha ariamos — 20,7

cnt klauklienos. Ypač gerų rezultatų pasiekė „Lenino keliu“ kolūkio fermų darbuotojai, kurie 100 ha žemės naudmenų pagamino po 46,8 cnt mėsos, 100 ha ariamos — 49,2 cnt klauklienos. Po 35—40 cnt mėsos pagamino „Draugystės“, „Pergalės“, Mičurino vardo ir kiti kolūkiai.

Perėjus technikai į kolūkių rankas ir tinkamai ją išnaudojant, žymiai pakilo laukų derlingumas.

Kas metal auga ir gražėja kolūkinio kaimo gyvenvietės. Kolūkiečių jau nebepatenkina seni namai. Jie pageidauja šviesių, erdvių gyvenamųjų namų, patogiai įrengtų gamybinių pastatų. Pranešėjas pažymėjo, kad vien tik 1958 metais rajono kolūkiuose pastatyta apie 10 klaukūdių, 4 karvidės, paukštėdės, arklidės ir kiti visuomeniniai pastatai. Šiais metais visuomeniniai gyvulininkystės pastatai, o taip pat kolūkiečių individualūs namai bus

statomi panaudojant naujas pigias statybines medžiagas, kaip plūvenų betoną, molį, durpes ir kt.

Statybos kolūkiuose skyrius, nors ir atliko nemažą darbą vadovaujant kolūkinėms statyboms, neretai silpnai reaguoja į kolūkių vadovų, kolūkiečių pageidavimus. Sprendžiant tarpkolūkinės statybos organizacijos įsteigimą mūsų rajone, dar tępijama vietoje.

Pranešėjas kritikavo vietinio ūkio valdybos vadovus ir inžinierius už silpną imonių ir dirbtuvių darbo kontroliavimą. Neleistinas toks faktas, kad 1958 m. neįvykdytas plytų formavimo planas, kad šaltis sugadino 17,6 tūkst. pagamintų plytų pusefabrikačių. O tai įvyko vien dėl to, kad iki šiol dar dirbama senais metodais.

Gyventojai nusiskundžia blogu avalynės remonto dirbtuvės darbu. Čia užsakymai atliekami nekokybiškai, dažnai neišrašomi

kvital, o pinigai eina į amatininkų kišenį.

Kritikos susilaukė ir raiškos sąjungos darbuotojai bei vadovai už blogą visuomeninio maitinimo įstaigų darbą. Kaip pažymėjo pranešėjas, miesto užkandinėje, bufetuose mažas patiekalų pasirinkimas, maisto kokybė ne visada patenkina lankytojus, daug patiekalų ruošama iš maisto likučių. Nors 1958 metais rajono vykdomasis komitetas, kartu su profsąjungos atstovais tikrinęs prekybos darbą, nurodė į stambius trūkumus ir reikalavo iš pagrindų pagerinti darbo žmonių aptarnavimą, tačiau iki šiol nematyti pagerėjimo. Raiškos sąjungos valdyba (valdytojas drg. Purlys) metal iš metų blogai parenka prekybos darbuotojų kadrus. Teisingai sakoma: „Pakliuval į prekybos aparatą — būsi laimingas. Nesvarbu, kaip dirbsi, kaip elgsies, bet iš šio aparato rėmų neišsisi.“

1958 metais pagerėjo ir liaudies švietimo skyriaus darbas bei rajono mokomojo-auklėjamojo darbo lygis. Tačiau tiek mokyklų, tiek skyriaus darbe dar jaučiama rimtų spragų. Nepatenkinamai dirbama likviduojant mažaraštingumą, neracionaliai panaudojamos mokyklų lėšos materialinės bazės stiprinimui.

Daug dėmesio rajono vykdomasis komitetas praėjusiais metais skyrė rajono medicinos įstaigų darbo pagerinimui. Posėdyje buvo apsvaistytas švė-

dasų ligoninės darbas, sesijoje — medicininio aptarnavimo pagerinimo klausimas rajone. Tačiau rajono medicinos darbuotojai dar nepakankamai vykdo rajono tarybos sesijos nutarimus. Silpnai dirbamas profilaktinis-aiskinamasis darbas. Sanitarinės-epidemiologinės stoties darbuotojai retai lankosi viešojo maitinimo įstaigose, krautuvėse, mokylose, kolūkių fermose, nors sanitarinė būklė šiose įstaigose ir gyvulių fermose dar nesutvarkyta.

Pranešime buvo griežtai kritikuojami socialinio aprūpinimo skyriaus (vedėja drg. Grigienė) darbuotojai už nepakankamą rūpinimąsi rajono pensininkais, invalidais, už silpną vadovavimą kolūkių savišalpos kasoms.

Didelė pranešimo dalis buvo skirta rajono vykdomojo komiteto ir apylinkių tarybų organizaciniam-masliniam darbu. Nors nuolatinės komisijos praėjusiais metais dirbo silpnai, tačiau jos paruošė tarybos sesijoms ir vykdomojo komiteto posėdžiams ne vieną svarbų ir aktualų klausimą. Veikla pasižymėjo kultūros ir liaudies švietimo bei žemės ūkio nuolatinės komisijos, kurios paruošė po 4 klausimus. Palyginus su 1957 metais, pagerėjo ir skyrių darbas.

Deja, rajono vykdomasis komitetas labai mažai dėmesio kreipia į elnių darbuotojų išsilavinimo lygio kėlimą, į politinį (Nukelta į 4 psl.).

SKAITYTOJŲ Laiškai

Nešeimininkiška tvarka

Neperdaugiausia pašarų turi sukaupęs „Kelias į komunizmą“ kolūkis. Tačiau jų taupiu naudojimu ir apsauga čia visai nesirūpinama. Antai, trečioje brigadoje kartu su visuomeniniais pašarais laikomi ir kolūkiečių šienas bei šiaudai, o raktas nuo klojimo laikomas pas arčiausiai gyvenančių kolūkių.

Antroje brigadoje nėra kur sukrauti atvežtų į fermą pašarų, todėl daug šiaudų ir šieno išsibarsto, nueina niekais.

Seriant gyvulius būtų galima daug sutaupyti šiaudų, jeigu jie būtų smulkinami ir atitinkamai paruošiami. Da-

bar gi žymi dalis šiaudų visuomet palieka karvių nesuėsti, suminami po kojomis ir mėšlą.

Taip nešeimininkiškai naudojant pašarus, pavasariop gali jų pritrūkti.

K. Bernotas

BEŠIRDIS DĖDĖ

Kai Jonas Tyla neteko tėvų, jį pasiėmė dėdė — Juozas Tyla. Ėmė ne tiek Jono gailėdami, kiek likusio našlaičio turto trokšdami.

Kiekvienais metais Jonas Tyla, „Pergalės“ kolūkio kolūketis, išdirba iki 200 darbdienų. Tik pats per „gerą“ dėdės širdį vaikšto apiplyšęs ir pusalkanis. Mat, dėdė visą Jono atlyginimą susiglemžia ir sūnėnui nieko neduoda.

— Mums ir taip brangiai Jono išlaikymas atsieina. Jis gi pavalgo už du. O kvailam apsirengti nebūtina, — aiškina kaimynėms tetulė Tylienė.

Ar žiemą, ar rudenį Jonas vaikšto beveik basas, o dėdės, paėmę uždirbtus Jono pinigus, sau perkasi batus ir apsirengimą.

Visi kolūkiečiai smerkia, tokį Juozo Tylos elgesį ir laukia, kad tartų savo žodį kolūkio valdyba. Išnaudotojų mūsų tarpe neturi būti.

Seka kolūkiečių parašai

gyventoją Kaštallanovą Mariją, kuri yra perskalčiusi daugelį rusų ir užsienio literatūros klasių kūrinių. Labai myli knygą 66 metų anykštėnės Grigelis, šešiasdešimtmetė J. Bilūno vardo kolūkio kolūketė Ridikienė Julė, kuri domisi poezija, literatūros

„Kolektyvinio darbo“ Nr. 15 (998) buvo išspausdintas „Bolševiko“ kolūkio kolūkiečių J. Bulotos, B. Karvelio ir P. Kavaliausko laiškas, kuriame jie pageidavo, kad keleivinės mašinos, vykstančios iš Svėdasų į Anykščius, sustotų ir prie Elmininkų bandymų stoties, ir prie keliuko, vedančio į „Bolševiko“ kolūkio kontorą.

Kolūkiečių pageidavimas patenkintas

Pranešu, kad jūsų pageidavimas patenkintas. Nuo š. m. kovo mėn. 1 d. maršrute „Vilnius — Svėdasai“ tarp Elmininkų ir Mekionių įvedamas naujas autobusų sustojimas, pavadinimu „Kolūkis „Bolševikas“.

BIELIKOVAS

Vilniaus keleivių susisiekimo kontoros direktoriaus pavaduotojas eksploatacijai

Kodėl taip?

Petro Cvirkos vardo ir kaimyninių kolūkių kolūkiečiai labai nepatenkinti, kad nei Rubikiuose, nei Debeikiuose nėra dantų gydytojo. Pradėjus skaudėti dantiui, kolūkiečiams tenka važiuoti į Anykščius arba į Uteną. Bet ir nuvažiavus reikia didelės kantrybės. Prie dantų gydymo kabinetų kiekvieną dieną galima rasti kelias dešimtis laukiančių pacientų. Dageiliui tenka grįžti, kaip sakoma, „nieko nepešus“ į namus.

Kolūkiečiams neaišku, kodėl taip yra, kodėl nepaskiriamas dantų gydytojas į Rubikius arba į Debeikius?

K. Strolia

PIRMOJI ATASKAITINĖ KONFERENCIJA

1959 m. vasario 27 d. Anykščių kultūros namų salėje įvyko pirmoji jungtinė Anykščių miesto kultūros švietimo įstaigų ataskaitinė konferencija.

Konferencijoje dalyvavo miesto darbo žmonės, o taip pat ir kaimo kultūros įstaigų darbuotojai.

Ataskaitą skaitytojams ir kaimo bibliotekų darbuotojams skaitė rajoninės bibliotekos vedėja drg. Klmašauskaitė. Savo pranešime ji supažindino skaitytojus su bibliotekos darbu ir uždavi-

niais, trumpai nušvietė 1958 metų atlikto darbo rezultatus.

1959 m. sausio 1 dieną, kalbėjo drg. Klmašauskaitė, Anykščių rajoninėje bibliotekoje buvo 190.012 tomų knygų, 650 skaitytojų. Per praėjusius metus bibliotekos skaitytojai perskaitė 35.580 knygų. Geriausiai ir aktyviausi skaitytojai yra Vitkūnas, Puodžiūnas, Kaušpėdaitė, Kunčinas ir kt. Kaip pavyzdį visiems pranešėja paminėjo 74 metų amžiaus Anykščių miesto biblioteka turi 10.000 knygų,

kritika ir kt.

Pranešėja papasakojo ir apie masinį darbą. Per metus Anykščių rajoninė biblioteka, padedant bibliotekos tarybai, suorganizavo dvi skaitytojų konferencijas, tris literatūrinius vakarus, 34 knygų parodėles, paruošė 9 bibliotekinius plakatus, 4 stendus. Taip pat buvo organizuotos 32 išvykos į kaimo bibliotekas.

Apie vaikų bibliotekos darbą kalbėjo drg. Kolesnikova. Vaikų biblioteka turi 10.000 knygų,

kurias skaito 558 skaitytojai — vaikai. Ji pažymėjo, kad biblioteka palaiko ryšį su mažųjų skaitytojų tėvais, mokytojais, pionierių namais. Veikia bibliotekos draugų būrelis, kurio nariai padeda sutvarkyti knygas, piešia schemas, išnešioja ligoniams literatūrą į namus. Iš aktyvesnių skaitytojų yra Navikas, broliai ir sesuo Lebedevai, Grigaitė ir kiti.

Anykščių kultūros namų direktorius drg. Gindrenas supažindino klausytojus su veikiančiu prie kultūros namų dramos, tautinių šokių, muzikos būrelių darbu. 1958 metais daugiausia pasidarbavo dramos ratelis, kuriam vadovauja drg. Zablėla. Saviveiklininkai pastatė „Tuščias pastangas“, 3-jų veiksmų komediją „Trys šeštadieniai“, su kuria padarė 7 išvykas, o su klasikiniu veikalu „Klasta ir meilė“ buvo

išvykę ir į kitus rajonus. Iš aktyviausiųjų saviveiklininkų pažymėjo Laskauską, Gėrnių, Galžauskaitę, Ramanauskaitę, Gedgaudą ir kt. Greitu laiku dramos mėgėjai paruos tris veikalus, iš kurių stambiausias — komedija „Trijų lakštingalų gatvė, 17“.

Po pranešimų pasisakė Skiemonių bibliotekos vedėja Satkūnienė, rajoninės bibliotekos skaitytojai Pelakauskas, mokytoja Kunčinenė, Dubovikaitė, Žaslauskaitė ir kt.

Kultūros skyriaus vedėjas drg. Judickas paminėjo, kad tokia konferencija Anykščių rajone buvo pirmutinė. Atleityje ataskaitinės konferencijos bus pravedamos kiekvienais metais. Tas padės rajono žmonėms arčiau susipažinti su kultūrinių įstaigų darbu bei pašalinti jų darbe pasitaikančius trūkumus.

V. DAUNORAVICIUS

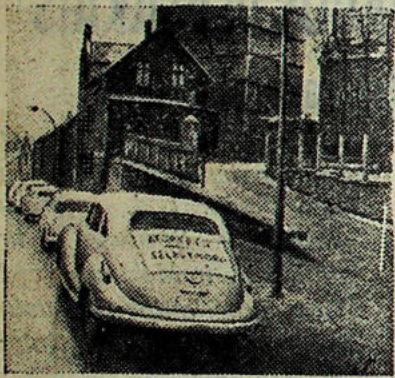
RAJONO DŽD TARYBOS IV ŠAUKIMO IX SESIJA

(Atkelta iš 3 psl.)

pasiruošimą, mažai pravedama gamybinių pasitarimų. O tai neturi neigiamos reikšmės kai kurių darbuotojų tiesioginiam darbui.

Praėjusiais metais sustiprėjo ir apylinkių tarybų bei jų vykdomųjų komitetų organizacinis-masinis darbas. Jau vien tai, kad nė viena iš aštuoniolikos tarybų nepažėdė sesijų pravedimo konstitucinių terminų, rodo, kad tarybų valdymo apylinkėse auga ir tvirtėja. Skiemonių, Debeikių, Kunigiškių, Svėdasų, Šventupio apylinkių tarybos, palaikydamos kasdieninius glaudžius ryšius su nuolatinėmis komisijomis, kolūkių valdybomis ir vietos aktyvu, savo darbe pasiekė tikrai gerų rezultatų gerinant organizacinį-masinį darbą, vadovaujant apylinkės kultūriniam ir ūkiniam gyvenimui. Kaip parodė apylinkių tarybų socialistinis lenktyniavimas, 1958 metais geriausiai padirbėjo Skiemonių apylinkės tarybos vykdomasis komitetas (pirmininkas drg. Mazgelis, sekretorius drg. Vitkūnienė). Pelnytai Skiemonių DŽD Tarybai buvo pripažinta pirmoji vieta. Čia gerai dirba nuolatinės komisijos, organizuojamos deputatų ataskaitos rinkėjams, puošiasi ir gražėja Skiemonių miestelis.

Tačiau ellė apylinkių vykdomųjų komitetų kaip Storių, Būkūnų, Seiminiųkių ir kt. iki šiol

VOKIETIJOS FEDERATYVINĖ RESPUBLIKA. „Komiteto kovai prieš atominę mirtį“ Kastrop-Raurelio miesto skyrius orga-

dirba nepatenkinamai. Organizacinis-masinis darbas, darbas su deputatais ir nuolatinėmis komisijomis apieistas. Nesirūpinama kultūrinio darbo pagerinimu, apylinkių puošimu ir gražinimu.

Sesijos dalyviai išklauė rajono finansų skyriaus vedėjo drg. P. BULOTOS pranešimą „Apie biudžeto įvykdymą 1958 metais ir dėl biudžeto patvirtinimo 1959 metams“. Pranešėjas pažymėjo, kad rajone blogai buvo panaudojamos lėšos, skirtos kapitaliniam gyvenamųjų namų remontui, miesto tvarkymui, kultūros-švietimo darbui finansuoti. Buvo daug didelių spragų vykdamas apylinkių biudžetus. Kai kurių įstaigų vadovai ne visada lėšas panaudojavo pagal paskirtį, pasitaikydavo, kad būdavo perelkvojami atlyginimų fondai.

Drg. Bulota supažindino sesijos dalyvius su rajono bei apylinkių biudžetais 1959 metams.

Po pranešimo vyko diskusijos.

Rajono vykdomojo komiteto pirmininko pavaduotojas drg. K. ZULONAS kritikavo kultūros skyriaus ir rajono kultūrinio įstaigų darbą. Savo pasisakyme jis pažymėjo, kad kaimo kultūros namai, klubai-skaityklos iki šiol labai mažai rūpinasi darbo žmonių kultūringu ir naudingu poilsiu, nepalaiko ryšių su vietos jaunimu, neorganizuoja jų į saviveiklos ratelius. Saviveiklos sceną retai išvysta nauji, tarybinį gyvenimą valdžiuoją veikalai, šokiai ir dainos. Todėl iki šiol daugelyje kultūrinio įstaigų statomi menkaverčiai, beldėtinai scenos veikalai, šokami neįdomūs šokiai.

Rajono bibliotekos per mažai propaguoja tarybinę knygą ir spaudą kolūkinio kaimo žmonių

nizavo mašinų važinėjimą po miestą su lozungais, kviečiančiais kovoti prieš raketinių bazių kūrimą vokiečių žemėje.

Nuotraukoje: automašinių kolona miesto gatvėse. Ant vienos jų užrašas „Atominis karas — savizudybė“.

tarpe, neorganizuoja knygnešystės, kilnojamų bibliotekėlių fermose, brigadose. Esant tokiai padėčiai, tarybinė knyga nepasiekia kiekvieno namo, kiekvienos kolūkiečio sodybos ir šeimos.

Kultūros skyriui (vedėjas drg. Judickas) reikėtų rimčiau susirūpinti kultūrinio darbo pagerinimu, dažniau buvoti kultūros įstaigose, kontroliuoti jų darbą ir teikti nuolatinę konkrečią pagalbą vietose.

Tuo pačiu ir rajono vykdomojo komiteto atsakingieji darbuotojai, rajono deputatai, apylinkių tarybos turi padėti mūsų kultūrinėms įstaigoms.

Deputatas nuo Šventupio rinkiminės apygardos Nr. 30 drg. K. ZIMARAS kultūros skyriui pareiškė didelį priekaištą už blogą kultūros įstaigų darbuotojų parinkimą. Dažnai pasitaiko, kad kultūrinio darbo fronte dirba ne tik kad nepasiruošę šiam darbui žmonės, bet ir asmenys, kurie neturi jokio autoriteto žmonių tarpe, kurie jau dešimtą kartą keičia darbą ir jį palieka po įvairių nešvarių darbėlių. Taip atsitiko su „Zalgirio“ kolūkiečių buvusiu kultūros namų direktoriumi Rudoku, kuris, pasisavinęs keletą šimtų rublių valstybinių pinigų, vieną rytą apėjo Šventupio apylinkę. Su tokia kadru parinkimo praktika kultūros skyrius turi baigti. Mano nuomone, naują žmogų priimti į kultūros įstaigą galima tik tada, kai bus pasitarta su apylinkių vykdomaisiais komitetais ir kolūkių pirmininkais.

Deputatė nuo Pauriškių rinkiminės apygardos Nr. 20 drg. G. SEREPIENĖ kalbėjo apie tai, kad rajono kolūkiuose nepakankamai išvystytas veislinis gyvulininkystės darbas, nevedama individuali karvių išmilių ir pieno riebumo apskaita. Kolūkių galvijų ir kiaulių prieauglis pa-

syty vagų galuose takus vandeniui nubėgti į renkamuosius griovius. Žiemkenčių laukas privalo būti sutvarkytas taip, kad vanduo negalėtų susilaikyti.

Po susidariusia ledo pluta žiemkenčiai uždūsta. Ypač ledo pluta pavojinga, jei ji

atsiranda pavasarėjant ant atgijusių žiemkenčių.

Ledo pluta, jeigu ji susidaro sniego paviršiuje ir yra pakilus, nesunku sulaužyti spygliniais arba žiediniais

liekamas veislei, atsižvelgiant tik į jo išsivystymą, bet nekreipiam dėmesio į produktyvumą. Rajono žemės ūkio inspekcijos darbuotojai, lankydami kolūkiuose, turėtų daugiau rūpintis veislinės gyvulininkystės vystymo klausimu. Šiuo metu, kada rajone įkurta dirbtinio apskėlinimo stotis, kolūčiai gali tikrai pagerinti savo gyvulių bandas.

Storių apylinkės tarybos vykdomojo komiteto pirmininkas drg. BALTRANAS, kalbėdamas apie rajono vykdomojo komiteto darbą, pažymėjo, kad apylinkių tarybos dar per mažai susilaukia paramos iš rajono. Per retai apylinkėse lankosi inspektoriatas, ne visada padeda išaiškinti neaiškius klausimus vietoje. Dėl to nukenčia apylinkių tarybų organizacinis-masinis darbas.

Deputatas nuo Aušros rinkiminės apygardos Nr. 33 drg. GRIGALIONAS kalbėjo apie tai, kad apylinkių tarybos ir vykdomieji komitetai nepatenkinamai kovoja su naminės degtinės gamintojais. Kaime dažnai dar pasitaiko spekuliacinio namine degtine, girtuokliavimo faktų. Reikia imtis griežtų priemonių prieš tuos netikusius „chemikus“, prieš jų globėjus ir naminės vartotojus.

Deputatai vienbalsiai priėmė sesijai pateiktą svarstyti rajono biudžetą 1959 metams.

Sesijos metu buvo įteikta rajono vykdomojo komiteto ir valstybinių įstaigų darbuotojų profsąjungos pereinamoji Raudonoji vėliava 1958 metų apylinkių tarybų socialistinio lenktyniavimo nugalėtojai — Skiemonių apylinkės tarybai. Piniginėmis premijomis buvo pažymėtas Debeikių apylinkės DŽD Tarybos vykdomojo komiteto darbuotojų, socialistiniame lenktyniavime užėmusių antrąją vietą, darbas.

Z. MACIULIS

volais, lėkštiniais padargais. Blogiau sunaikinti prigulusią prie žemės ledo pluta, kuri yra įšaldžiusi ir žiemkenčių želmenis. Šitokios plutos sunaikinti neįmanoma, nes pažeidžiami ir augalai. Kad greičiau ledas ištirptų, tokios pasėlių vietos apibars-tomos durpėmis, pelenais arba kita tamsia medžiaga. Ypač tam reikalui gerai tinka fosforitmilčiai.

E. Kemėšytė

Elmininkų bandymų stoties mokslinis bendradarbis

Už redaktorių C. BYTAUTAS

Anykščių rajono DŽD vykdomojo komiteto darbuotojai nuoširdžiai užjaučia deputatą

GRIGALIONĄ Bronių, jo tėvui mirus.

LKP rajono komiteto darbuotojai giliai užuojautą reiškia LKP rajono komiteto sekretoriui

GRIGALIONUI Broniui dėl jo tėvo mirties.

„Kolektyvinio darbo“ redakcijos ir Anykščių rajoninės spaustuvės darbuotojų kolektyvas reiškia giliai užuojautą redakcijos darbuotojai

KAZLOVIENEI Onai dėl tragiškos jos sūnaus mirties.

Parūškis gano bandą

Strausas — baisus padauža ir triukšmadarys. Jis nuolat ieško progos su kuo nors susipešti. Tačiau net ši neįgimama paukščio būdo bruoža Pretorijos (Pietų Afrikoje) avių augintojai panaudojo savo tikslams ir padarė strausus savo avių bandų sargais. Karingi paukščiai uoliai eina savo pareigas. Jie ne tik puola ateinančius prie avių pašalinius žmones, bet net vejasi pro šalį važiuojančius dviratininkus ir mašinas. Stiprūs strauso kojų smūgiai ir jo kietas snapas padarė savo — avių vagys jau seniai liovėsi lankęsi šiuose kraštuose.

Vertėjas - papūgoms

Vieno Anglijos zoologijos sodų direkcija per laikraščius paskelbė, jog ji ieško vertėjo, gerai mokančio anglų ir olandų kalbas. Pasirodo, kad zoologijos sodas Pietų Amerikoje pirkio 12 kalbančių papūgų, kurios „kalbėjo“ tik olandiškai ir direkcija nesuprasdavo jų „išsireikškimų“. Ieškomasis anglų ir olandų kalbų žinovas privalėjo patikrinti, ar papūgų „kalbose“ nėra ko nors nepadoraus ar įžeidžiančio Britų imperijai.

Žuvis be vandens

Keista, bet pasaulyje yra žuvų, kurios gali gyventi be vandens. Tai Australijos, Afrikos ir Amerikos žvynuotiai. Vandenyje jos kvėpuoja žiaunomis, gi ištraukus į krantą, šios žuvis pradeda ryti orą, kuris patenka į žarnas, o iš ten į pūslę. Pūslė joms ir atstoja plaučius. Afrikos žvynuotis šiuo savo privalumu dažnai pasinaudoja sausrų metu visiškai išdžiūvus upėms. Kai kitos žuvis užtrokšta, ši įsirausia į dumblą, palikdama tik mažą angą prieš žiotis, ir kvėpuoja oru.

Gamtos pastatyta krosnis

Tadžikistane, Jagnobo upės slėnyje netoli nuo plento žiojėja anga, iš kurios sklinda balti ir melsvi dūmai. Čia giliai po žeme jau 3.000 metų tęsiasi gaisras, kilęs užsidegus anglims. Iš angos išeinantis oras siekia 300 laipsnių karščio. Aplinkiniai gyventojai jau seniai išmoko išnaudoti šią gamtos dovaną. Aplink angą jie iš akmens sukravė krosnis, kuriose kepa bandės ir verda arbatą.

Agriomo PATARIMAI

Nuleiskime nuo žiemkenčių vandenį

Siemet žiema yra labai švelni ir nepastovi. Dažni atodreikiai tirpina sniegą. Sniegui tirpstant, ant dirvų paviršiaus susitelkia vanduo, o temperatūrai kritus, susidaro ledo pluta.

Žieminiai rugiai, kviečiai, dobilai bei kitos žiemojančios kultūros yra labai jautrios vandens apsėmimui. Jos, atsidūrę po vandeniu ar ledo pluta, per trumpą laiko tarpą, kartais per kelias dienas, žūsta. Lygesnėse, mažesnio nuotakumo dirvose nuo sustojusio paviršiuje vandens išnyksta ištisi plotai žiemkenčių, kuriuos pavasarį rei-

kalinga išarti. Žiemkenčių išnykimas kolūkiams padaro didelių nuostolių.

Apsaugoti žiemkenčius nuo išmirkimo yra vienintelė priemonė — neduoti ant dirvų paviršiaus susitelkti vandeniui, bet jį nuleisti nuotakumo kryptimi.

Šiuo metu kiekvienoje kolūkiečio brigadoje reikia išskirti vieną asmenį, kuris kartas nuo karto apeitų žiemkenčių laukus ir pravalytų žemėmis, sniegu bei ledu užsikimšusias rudenį išvagotas per žiemkenčių pasėlius vagas, iškas-tų nuo vandens klanų iki praveistų vagų griovelius, patai-

syty vagų galuose takus vandeniui nubėgti į renkamuosius griovius. Žiemkenčių laukas privalo būti sutvarkytas taip, kad vanduo negalėtų susilaikyti.

Po susidariusia ledo pluta žiemkenčiai uždūsta. Ypač ledo pluta pavojinga, jei ji

atsiranda pavasarėjant ant atgijusių žiemkenčių.

Ledo pluta, jeigu ji susidaro sniego paviršiuje ir yra pakilus, nesunku sulaužyti spygliniais arba žiediniais